

R.:L.: ROMÂNIA NOASTRĂ NR. 496, Orientul Bucuresti

Iubirea Frățească – Element de Eliberare, Vindecare și Adevăr Universal

Plansa de Grad M.:M.: – F.: Radu Cozac

Venerabile Maestru, Luminat Orient, Iubiti Frati în gradele și demnitățile voastre,

Luminata Plansa de astăzi a fost, este și va fi despre călăuza noastră interioară în lumea ce ne înconjoară, în universul atât de personal pe care îl construim în fiecare moment, pentru eternitate.

Am construit această Plansa din trei părți, conectate între ele: prima legată de Francmasonerie și simbolurile acesteia în gradul de Calfa, a doua ca destăinuire personală, iar a treia... veți afla la momentul respectiv.

Dacă **Echerul** ne învață Dreptatea, iar **Nivela** ne învață Egalitatea, atunci Iubirea Frățească este forța subtilă care face ca aceste două principii să nu rămână teorie, ci să devină realitate trăită între Frați.”

Calfa este cea care lucrează. Măinile ei slefuiesc piatra, dar fără Iubirea Frățească, lucrarea rămâne rece și seacă. Abia când lucrarea e făcută din și cu iubire, Templul capătă viață.

Prin **Văz** învăț să citesc în gesturi tăcute. Prin **Auz**, descopăr vibrația iubirii în tăcerea dintre cuvinte. Prin **Pipăit**, simt frăția într-o strângere de mână. Prin **Gust** și **Miros**, învăț că până și în ofranda modestă se poate ascunde sacralitatea iubirii.

Piatra Brută și Piatra Cubică: prin Iubire, fiecare Frate ajută la șlefuirea aproapelui, până când piatra devine aptă să se așeze în Edificiul Universal.

Ca Frate Calfa, descopăr că adevărata libertate nu stă în a face tot ceea ce vreau, ci în a iubi fără teamă și fără condiție. Aceasta este Eliberarea Supremă: să dăruiești și să primești Dragostea ca pe o Lege Universală, care se reflectă în Ordinea Cosmică și în Arhitectura Templului Nevăzut. Este materia vie cu care zidim Templul nostru interior.

Iubirea Frățească este liantul Lojii, este energia subtilă a Cosmosului.

Fizica modernă ne vorbește despre câmpul cuantic, un spațiu în care toate particulele sunt interconectate dincolo de timp și spațiu. Masoneria ne învață că tot ceea ce există este legat printr-o Ordine Superioară.

Astfel, iubirea nu este doar un sentiment omenesc, ci **forța coezivă** care unește atomii, galaxiile și sufletele. Ea este reflexul vizibil al **adevărului absolut**, o energie fără început și sfârșit, aceeași cu **Marea Lumină** pe care o căutăm încă de la Inițiere.

II

Eu, Radu, Fratele vostru Calfa, pentru aproape 37 de ani din cei 46 pe care îi am acum, am funcționat după principiul că, pentru a iubi, trebuie să rănesc – lucru pe care l-am realizat într-un proces de căutare interioară, cu ajutorul psihanalizei, în peste 200 de ore de introspecție ghidată.

După această căutare deosebit de grea și revelatoare în profunzimea subconștientului meu, cu ajutorul sufletului și al minții am găsit Lumina, Liniștea, Pacea, iubirea de sine. Astfel, am început o nouă viață bazată exclusiv pe adevăr și dragoste față de mine și de tot ce mă înconjoară.

Începând să scriu noua poveste a vieții mele pe o pagină albă, imaculată, am ajuns să înțeleg în profunzime tot ce mă înconjoară și chiar mai mult de atât. Am ajuns să mă conectez la nivel subtil cu Universul Nevăzut, să experimentez însuși câmpul cuantic și energiile familiei, ale strămoșilor. Am putut să acced în acest univers prin metoda constelațiilor familiale, experimentând live accesarea câmpului cuantic.

Cu toate acestea, acum 3 ani, cu o familie minunată, înconjurat de afecțiune, am realizat totuși că funcționez pe pilot automat. Mă regăseam într-o stare de inexpressivitate emoțională față de ce mă înconjura, dar mai ales față de familia mea. Deși conștiința mea începuse deja să se deschidă, corpului meu îi lipsea încă **odihna profundă**, iar sufletului – acel **spațiu de liniște absolută** de conexiune cu tot ce mă înconjura.

Astfel, după ani de căutare, introspecție, descoperiri dureroase și vindecări, am pășit într-un nou spațiu de transformare: un spațiu al tehnologiei, al undelor cerebrale și al Neuroștiinței – un Templu nou, neconvențional – **Antrenamentele Neuronale**, aici în București.

„Și când gândul tace, inima cântă. Iar cântecul ei este iubirea însăși.”

Ședințele erau scurte – doar douăzeci de minute. Dar în acel timp, lumea exterioară înceta să existe. O cameră în întuneric total, izolată fonic, fără stimuli, fără timp. Doar eu... și o pereche de căști.

În acele căști, se repetau continuu acorduri de chitară. Sunete calde, circulare, parcă venite dintr-o lume uitată. Și exista o regulă simplă, dar sacră: atât timp cât acordurile nu se întrerup, înseamnă că gândurile mele sunt în armonie cu inima mea. Era un pact tăcut: dacă mintea mea rămâne aliniată cu inima, muzica va curge. Dacă mă rătăcesc în gânduri, armonia dispare. La început era provocator. Dar apoi... ceva s-a schimbat.

Am început să mă adâncesc în starea de relaxare profundă, să-mi simt pulsul sângelui, bătaile inimii ca niște chemări subtile din interior. Încet, am început să alunec spre centrul

ființei mele – nu mental, nu emoțional, ci dincolo de oricare dintre acestea. M-am cufundat în sufletul meu. O experiență pură de prezență. Fără gânduri. Fără proiecții. Fără identitate.

„Când eu am tăcut, Dumnezeu a vorbit.” — (inspirație sufistă)

Acolo, ghidat de vibrația acordurilor, am ajuns în spațiul cel mai sacru: inima mea. Și în acel spațiu, am văzut, nu cu ochii, ci cu ființa. Inima mea se transforma. Din carne și sânge, devenea un bulgăre de lumină aurie. Pulsând. Radiind. Trimițând valuri de lumină, de iubire, de recunoaștere. Un soare interior, viu, divin.

Atunci, în acel moment sacru, am știut. Nu prin logică. Nu prin cuvinte. Prin revelație: Eu, Tu, Noi suntem **iubire**.

III

Meditație Ghidată Masonică despre Iubirea Frățească

Închide ochii, frate și respiră adânc.

Simte cum liniștea Templului te cuprinde.

Ești între Coloanele Înțelepciunii, Forței și Frumuseții.

Însă dincolo de piatră și de simbol, există un Element viu: Iubirea.

Fiecare respirație e o Piatră așezată.

Fiecare bătaie de inimă e o Lovitură de Ciocan.

Fiecare gând curat e o Rază de Lumină care pătrunde în adâncurile ființei tale.

Imaginează-ți cum toți Frații tăi, Ucenici, Companioni și Maeștri, formează împreună un Cerc.

Lanțul de Unire pulsează de Lumină.

Fiecare mână strânsă este promisiunea unei inimi deschise.

Acolo, în centrul Templului tău interior, arde o Flacără veche cât Timpul.

Este focul tăcut al Iubirii Frățești, focul care nu arde, ci transformă.

Simte cum ea crește acum în tine — cum se răspândește în fiecare colț al ființei tale.

Ea curăță, dizolvă, vindecă.

Ea desface nodurile ego-ului, până când rămâne doar esența: Lumina pură a Iubirii Frățești.

Acum, privește în adâncul inimii tale.

Vezi acolo o lumină vie, rotitoare, ca o sferă de aur lichid.

Ea se extinde încet, te cuprinde, apoi se unește cu inimile tuturor Fraților tăi, formând o singură Flacără, o singură respirație, un singur Templu Invizibil.

În această Lumină, Marele Arhitect zâmbeste prin ochii tăi.

El lucrează prin mâinile tale.

El iubește prin inima ta.

Și atunci înțelegi, că iubirea Frățească nu este doar Virtute — ci cheia Inițierii Supreme.

Căci prin iubire, Piatra devine Aur și Omul devine Templu.

Ridică acum privirea interioară spre Bolta Cerească a Templului.

Stelele sunt ca niște Scântei de Lumină care pulsează împreună.

Totul e legat de tot. Nimic nu e separat.

Rămâi câteva clipe în liniște, frate, ascultă-ți inima.

Spune din inimă:

„Construiesc Templul nu doar cu Echerul și Compasul, ci cu Iubirea Frățească.

Îmi eliberez spiritul prin Iubirea Universală.

Îmi descopăr Adevărul prin Iubire, și Iubirea este Adevărul Absolut.”

Deschide ochii, frate!

Templul nu s-a schimbat – dar tu, frate, ești mai luminos.

Așa să fie.

Am zis Venerabile Maestru!